

Základy víry Církve československé husitské

Předmluva

Evangelium, víra a jejich bohoslovecký výklad, dospěly do přítomnosti církve československé husitské dějinnou cestou předávání přes římský katolicismus, přes tradici celé české reformace, zejména husitskou a přes světovou, především liberální protestantskou teologii. Z těchto dějinných proudů vybírali bohoslovečtí učitelé církve československé husitské tu kriticky, tu méně kriticky různé podněty, jež podle situace církve a doby zpracovávali v naukových dokumentech. Věřoučné dokumenty vyjadřovaly pravdu evangelia pro církve československou husitskou v tom kterém dějinném údobí. V dějinném procesu poznávání víry se vytvořila bohoslovecká tradice církve československé husitské. Ta se liší v hlavních bodech od všech církevních tradic. Přitom je postavena biblicky, a proto tvoří součást obecně křesťanského ekumenického bohosloví. Jednotlivé naukové dokumenty církve československé husitské v průběhu dějinného a dialogického vyjevování pravdy evangelia, vyjadřovaly v podstatě správným, avšak jednostranným způsobem pravdu víry soudobé církve. Proto se při zachování základního bohosloveckého smyslu (intence), vystihujícího zvláštní obdarování církve československé husitské (charisma), a při respektování bohoslovecké tradice církve československé husitské, naukové dokumenty měnily. Naukový vývoj církve československé husitské neprobíhal přímočaře. Přes tyto okolnosti lze prohlásit naukový vývoj církve československé husitské v podstatě za správný. V neobyčejně složitých dějinných podmínkách má významný podíl na uchování živé víry v církvi československé husitské pro přítomnost. Bohosloví církve československé husitské udržuje zdravý základ církve, při duchovní pohotovosti k vyznání, svědectví, misii, obětavosti a službě. Tak přispívá, aby se v životě uskutečňovalo základní pojmové určení církve československé husitské. "Církev československou husitskou tvoří křesťané, kteří usilují naplnit současné snažení mravní a poznání vědecké Duchem Kristovým, jak se nám zachoval v Písmu a v podání starokřesťanském, našemu národu pak zachován jest hnutím husitským, českobratrským a dalším úsilím reformačním." Vedle tohoto pojmového určení církve československé husitské velké a malé krédo církve československé husitské, Učení z r. 1931, Liturgie Karla Farského, obřadní příručka Karla Farského, Zpěvník církve československé a sněmovní věroučné a sociálně etické rezoluce. V současné době se jeví naléhavá potřeba tuto tradici z hlediska jednotného principu Ducha Kristova, jako pravdy evangelia promyslet a vzhledem k situaci církve nově vyložit. Zejména je potřebí odstranit věroučné napětí mezi Liturgií a Učením. Tento úkol jakožto základ pro neustále pokračující výklad pravdy evangelia a bohosloveckou orientaci pro sjednocení a dotvoření řádů a spirituality církve československé husitské mají v našem dějinném údobí plnit Základy víry. Základy víry uvedené nepominutelné naukové dokumenty neruší, nýbrž pod biblickou normou Ducha Kristova vzájemně sjednocují a uvádějí na společnou naukovou základnu, odpovídají současnému myšlenkovému a bohosloveckému vývoji, kazatelství a zbožnosti, i ekumenické orientaci církve československé husitské. Základy víry nejsou ani konfesí ani krédem ani učebnicí, nýbrž pomocí k jednotnému životu víry všech věřících, i k jednání zvěsti a učitelské činnosti církve, která si na jejím pozadí vytvoří speciální pastorační pomůcky a učebnice. Obecně křesťanskou tradici reprezentují tyto věroučné prameny Základů víry: 1. Písmo svaté Starého a Nového zákona, které je prvním a rozhodujícím základem veškerého křesťanství. 2. Apoštolské vyznání víry a Nicejsko-cařihradské vyznání, které vznikla a byla užívána před rozdělením křesťanské církve ve směr římský a pravoslavný i v církve reformační a jsou tedy vyznáními vpravdě ekumenickými. 3. Čtyři pražské artikuly (rok 1420) vyjadřující ducha a program husitského hnutí a Česká konfese z roku 1575, která vyjadřuje společnou víru české reformace. Základy víry prošly v letech 1955 - 57 církevní diskusí, byly v roce 1958 oficiálně

vydány ústřední radou církve československé, rozšířeny v náboženských obcích i v zahraničí. Tak tvoří fakticky další úsek v průběhu věroučné tradice církve československé husitské, veřejně prohlášený VI. sněmem na základ věroučení církve československé husitské a východiskem pro neustálou aktualizaci evangelia v následující generaci.

I. O církvi

1. Proč vyznáváme Ježíše Krista jako svého Pána?

Ježíše Krista jako svého Pána vyznáváme proto, že přes svou porušenost náležíme mocí Ducha svatého jemu jako jeho lid.

2. Jaké jsou jiné názvy pro lid Kristův?

Jiné názvy pro lid Kristův jsou "lid Boží", "církve Kristova" a "církve Boží".

3. Proč jest církev Kristova církví Boží?

Církev Kristova jest církví Boží proto, že ji jako dědičku Boží církve izraelské svolává, oživuje a spravuje v Ježíši Kristu Bůh sám.

4. Jak vznikla církev Kristova?

Církev Kristova vznikla tak, že Pán Ježíš Kristus si vyvolil, vyučil, k účasti a dílu na Božím království posvětil, novou smlouvou ve své oběti zavázal a posláním své církve pověřil kruh učedníků, jež po svém vzkříšení Duchem svatým obdařil, rozmnožil a zůstal s ním spjat svou ustavičnou přítomností.

5. Kolik jest Božích církví?

Boží církev jest jen jedna, ale žije pouze v útvarech místních obcí, které proto Nový zákon nazývá také církvemi.

6. Co jest Boží církev?

Boží církev jsou ospravedlnění hříšníci v osobním obecenství s Bohem v Kristu a v bratrství společného života v místních křesťanských obcích obnovovaných Slovem Božím a liturgickým společenstvím večeře Páně.

7. Čím se liší ospravedlnění hříšníci od ostatních hříšníků?

Ospravedlnění hříšníci se liší od ostatních hříšníků tím, že v setkání s Kristem svůj hřích poznali, činí pokání, přijímají odpuštění vin a proti hříchu statečné zápasí.

8. Je Boží církev ve světě viditelná?

Boží církev je ve světě viditelná, protože je společenstvím viditelných lidí v místních obcích.

9. Trvá Boží církev i mimo shromáždění?

Boží církev trvá i mimo shromáždění, jsouc přítomná na každém místě, kde věřící svědčí slovem a životem o svém Pánu

10. Je Boží církví i shromáždění křesťanů různého vyznání?

I shromáždění křesťanů různého vyznání je Boží církví, protože obce, z nichž přicházejí, jsou obcemi církve Boží.

11. Čím se má projevovat jedinnost Boží církve?

Jedinnost Boží církve se má projevovat jednotou všech jejích obcí ve víře, naději a lásce.

12. Je jednota Boží církve ve víře, naději a lásce skutečností?

Jednota Boží církve ve víře, naději a lásce skutečností není, protože byla v dějinách porušena.

13. V čem je Boží církev po celém světě jednotná?

Boží církev je po celém světě jednotná v tom, že jejím jediným Pánem je Otec v Synu a Duchu a že užívá svátosti křtu a večeře Páně.

14. V čem Boží církev jednotná není?

Boží církev není jednotná ve víře a naději, ve vzájemné lásce, v poslušnosti svého Pána, v nauce a rádech, v díle a službě.

15. V čem je příčina nejednoty Boží církve?

Příčina nejednoty Boží církve je v hříšnosti lidí, v dějinných okolnostech, ale i v zápase o čistotu a věrnost Boží církve.

16. V čem se projevuje nejednota Boží církve?

Nejednota Boží církve se projevuje v rozmanitosti organizovaných církví (institucí)

17. Kolik je takových církví?

Takových církví je mnoho: Československá, evangelické, pravoslavné, římskokatolická aj.

18. Jsou organizované církve totožné s církví Boží?

Organizované církve nejsou ani jednotlivě ani v souhrnu totožné s církví Boží, ale Boží církev v nich žije jako duchovní obecenství a bratrstvo společného života v Kristu v místních obcích.

19. Co jsou církevní organizace?

Církevní organizace jsou rozmanité soustavy církevních řádů uplatňovaných v částech rozdělené Boží církve církevními úřady mocí církevního práva.

20. Co je organizovaná církev?

Organizovaná církev je sloučení Boží církve a církevní organizace.

21. Jaký je rozdíl mezi Boží církví a církevní organizací?

Boží církev je obecnství živých osob v Kristu, ovládané Duchem svatým a žijící láskou, kdežto církevní organizace, obepínající část Boží církve, je dílo lidské užívající církevního práva.

22. Byla Boží církev v době apoštolské organizovanou církví?

Boží církev v době apoštolské nebyla organizovanou církví, protože v ní nevládlo církevní právo a moc, nýbrž Duch svatý a láska.

23. Kdy se stává organizace pro Boží církev nutnou?

Organizace se stává pro Boží církev nutnou tehdy, je-li Boží církev porušena hříchem, takže v ní není plnosti Ducha svatého a lásky.

24. Co je úkolem církevní organizace?

Úkolem církevní organizace je sloužiti duchovnímu obecnství a bratrství života Boží církve v Kristu, pečovati o stále rostoucí vládu Ducha svatého a lásky v ní a tak pracovati ke své konečné postradatelnosti.

25. Kdy církevní organizace plní svůj úkol?

Církevní organizace plní svůj úkol tehdy, když nositeli církevních úřadů jsou živí údové církve Boží, jejichž Pánem je Kristus v Duchu svatém a lásce, a kteří proto všechny církevní řády a všechnu úřední moc podřizují autoritě Slova Božího.

26. Co je důsledkem rozdělení Boží církve do různých organizovaných církví?

Důsledkem rozdělení Boží církve do různých organizovaných církví jest, že v jednom místě žije několik obcí různého křesťanského vyznání.

27. Kdo je "hlavou" Boží církve?

"Hlavou" Boží církve je Kristus, který ji vede, oživuje a řídí svým Duchem skrze svědectví Písma svatého a svátosti jako své tělo.

28. Co vyjadřujeme obrazem těla a jeho hlavy?

Obrazem těla a jeho hlavy vyjadřujeme úzké duchovní obecnství Boží církve s Kristem jako svým Pánem.

29. K čemu nás vede panství našeho Pána nad celou Boží církví?

Panství našeho Pána na celou Boží církví nás vede k modlitbě a úsilí o ekumenickou jednotu víry, naděje a lásky i života a díla všech církevních organizací a křesťanů na celém světě.

30. Čím může každá církev přispět k duchovnímu bohatství jedné Boží církve?

Každá církev může přispět k duchovnímu bohatství jedné Boží církve svým zvláštním důrazem na některou stránku života Boží církve v ostatních církvích opomíjenou.

31. Na čem je založeno obecnství Boží církve?

Obecnství Boží církve je založeno na oběti Ježíše Krista ukřižovaného a potom vzkříšeného a oslaveného, jehož smrti i věčného života je účastno vírou.

32. Čeho se Boží církvi dostává obecnstvím v oběti Kristově?

Obecnstvím v oběti Kristově se Boží církvi dostává kněžského důstojenství a poslání.

33. Kdo patří k Boží církvi?

K Boží církvi patří každý, kdo byl pokřtěn a žije v obecnství s Kristem i v bratrství společného života v místní obci.

34. Vyskytují se ve shromážděních Boží církve také nevěřící pokrytci?

Ve shromážděních Boží církve se vyskytují také nevěřící pokrytci, kteří k Boží církvi nepatří a její čistotu porušují.

35. Kdy nastane konečné rozlišení a oddělení pokrytců od církve Boží?

Konečné rozlišení a oddělení pokrytců od církve Boží nastane až konečným Božím soudem.

36. K čemu Pán Bůh svou církev vyvolil a povolal?

Pán Bůh svou církev vyvolil a povolal k tomu, aby byla jeho lidem zvláštním, aby v moci Ducha svatého hlásala evangelium a pokorně zápasila o Boží čest a slávu, o pokoj, pravdu a spravedlnost Božího království ve světě a tak zachraňovala hříšníky k životu věčnému.

37. Jaký je poměr mezi Boží církví a Božím královstvím?

Boží církev je Kristovou obětí vykoupeným lidem Božího království, které přišlo skrytě v Ježíši Kristu a které i v plnosti a slávě bude údělem Boží církve.

38. Jak se osvědčuje Boží církev uprostřed všeho lidu?

Boží církev se uprostřed všeho lidu osvědčuje bází před Bohem, kázní života, ochotou trpět pro Krista, láskou, trpělivostí, službou, činěním dobra všem a zápasem o spravedlivý řád společnosti podle vůle Boží.

39. Proč je Boží církev nazývána svatou?

Boží církev je nazývána svatou proto, že je to lid zvláštní, Bohem oddělený a posvěcený k jeho službě, cti a slávě.

40. Znamená oddělení ke službě Bohu odloučení od lidí?

Oddělení k službě Bohu neznamená odloučení od lidí, nýbrž naopak zvýšenou odpovědnost a lásku vůči nim a solidaritu v jejich úkolech i starostech.

41. Proč je církev nazývána obecnou?

Boží církev je nazývána obecnou proto, že jako jedna je poslána ke všem národům a lidem, aby jim zvěstovala evangelium a aby je přiváděla ke spáse v Kristu.

42. Co věříme o Československé církvi?

O Československé církvi věříme, že vznikla z Boží vůle a milosti, aby skrze ní do jedné, svaté a obecné církve Boží byli přivedeni mnozí, kteří by jinak zůstali ztraceni v nevěře a beznaději a aby usilovala o Boží církev bez poskvrny a vrásky.

43. Co může opravňovat naše obce k oddělenému životu od obcí jiného vyznání?

K oddělenému životu od obcí jiného vyznání může naše obec opravňovat jen úsilí o větší čistotu a věrnost Boží církve.

44. Je ve všech našich obcích pravá čistota a věrnost Boží církve?

Ve všech našich obcích není pravé čistoty a věrnosti Boží církve.

45. Co hrozí obcím, v nichž není pravé čistoty a věrnosti Boží církve?

Obcím, v nichž není pravé čistoty a věrnosti Boží církve, hrozí Boží soud.

46. Čím podporuje Československá církev úsilí o větší čistotu a věrnost Boží církve ve svých obcích?

Československá církev podporuje úsilí o větší čistotu a věrnost Boží církve ve svých obcích důrazem na nejvyšší autoritu Ducha Kristova, zásadou svobody svědomí, navazováním na nejlepší křesťanské tradice, užíváním mateřského jazyka bohoslužebného, úctou k vědecké pravdě ve své učitelské činnosti a požadavkem uplatnění Boží vůle ve všech oblastech života.

47. Co je duch Kristův?

Duch Kristův je Duch svatý mluvící k nám v Písmu svatém a dosvědčený také v ústním podání starokřesťanském, v hnutí husitském, bratrském a v dalším úsilí reformačním.

48. Co ukládá Duch Kristův církvi?

Duch Kristův ukládá církvi, aby jím naplňovala všechn život osobní i společenský.

49. Jak rozumí Československá církev zásadě svobody svědomí?

Československá církev rozumí zásadě svobody svědomí křesťansky, to jest jako svobodě věřících k plné osobní poslušnosti milosti a pravdy, která se stala v Ježíši Kristu a jako svobodě od lidských nálezků církevních dějin.

50. Jakou je proto Československá církev?

Československá církev je proto církví svobodnou.

II. O Božím Slovu čili zjevení

51. Co je pravdou a zdrojem víry i života církve?

Pravdou a zdrojem víry i života je Boží Slovo čili zjevení.

52. V jakém poměru jsou Boží slovo a Duch svatý?

Duch Kristův je životem a silou Slova Božího.

53. Co je Boží Slovo čili zjevení?

Boží Slovo čili zjevení je neviditelný Bůh sám, přítomný, mluvící a jednající k spáse člověka.

54. Jak se Bůh zjevuje?

Bůh se zjevuje v prostředcích a prostřednících svého zjevení, s nimiž je v jednotě.

55. Je tato jednota totožnosti Boha s prostředky a prostředníky jeho zjevení?

Tato jednota není nikdy totožností Boha a prostředky a prostředníky jeho zjevení.

56. Co je důvodem Božího zjevení?

Důvodem Božího zjevení je Boží svátost a láska.

57. Proč je důvodem Božího zjevení Boží svátost?

Boží svátost je důvodem Božího zjevení proto, že svatý Bůh chce býti jakožto svatý poznán, uznán a uctíván.

58. Proč je důvodem Božího zjevení láska?

Boží láska je důvodem Božího zjevení proto, že Bůh se chce svému stvoření zcela darovat a chce jím býti milován.

59. Kde se nám otvírá a stává srozumitelným veškeré Boží zjevení?

Veškeré Boží zjevení se nám otvírá a stává srozumitelným v Ježíši Kristu vírou.

60. Které jsou stupně zjevení?

Stupně zjevení jsou: stvoření, Stará smlouva v dějinách Izraele, Nová smlouva v Ježíši Kristu a budoucí zjevení v slávě.

61. Které jsou tvary zjevení?

Tvary zjevení jsou: zjevitelské Boží činy, písemné svědectví Starého a Nového zákona o nich, na Písmu založené živé slovo církve a na Písmu i živém slovu církve založená náboženská zkušenost.

62. Co je zjevení ve stvoření?

Zjevení ve stvoření je zjevení prvotní čili obecné a záleží v tom, že již stvořením chce se Stvořitel darovati svým tvorům k obecenství.

63. Čím je stvořitelský úmysl mařen?

Stvořitelský úmysl je mařen hříchem, pro nějž prvotní zjevení se v člověku nemůže uplatnit.

64. Čím je podmíněna možnost hříchu?

Možnost hříchu je podmíněna závislou svobodou čili odpovědností člověka.

65. Co zbývá z prvotního zjevení v člověku?

Z prvotního zjevení zbývá v člověku hříchem porušené svědomí a tušení Boha.

66. Co je svědomí?

Svědomí jakožto vědomí mravního zákona je znamením, že člověk je odpovědný svému Pánu a Stvořiteli, jemuž patří, ačkoliv se od něho vzdálil.

67. K čemu vede člověka tušení Boha?

Tušení Boha vede člověka k modlářskému náboženství, protože není čistým poznáním Boha.

68. Co je modla?

Modla je každé stvoření nebo lidmi učiněná věc hmotná nebo duchovní, slouží-li jim člověk jako Bohu.

69. Může se vyskytovat modloslužba také v křesťanských církvích?

Také v křesťanských církvích se modloslužba může prakticky vyskytovat jakožto popření a zrada křesťanské pravdy.

70. Co je důsledkem modloslužby v křesťanských církvích?

Důsledkem modloslužby v křesťanských církvích jest, že mnozí vyznavači mimokřesťanských náboženství předčí opravdovostí, čistotou a ušlechtilostí života mnohé vyznavače křesťanství.

71. Čím se vyznačuje křesťanský poměr k vyznavačům jiných náboženství?

Křesťanský poměr k vyznavačům jiných náboženství se vyznačuje křesťanskou láskou a pokornou službou k jejich poznání Krista.

72. Co je křesťanská snášlivost zrušením svrchovanosti křesťanské pravdy?

Křesťanská snášlivost není zrušením svrchovanosti křesťanské pravdy, nýbrž je na ní založena.

73. Co je zjevení Staré smlouvy?

Zjevení Staré smlouvy jsou Boží činy s Izraelem a Boží mluvení k izraelskému lidu skrze prorocké slovo.

74. Kdo byl Izrael?

Izrael byl první církví, kterou si Pán Bůh svolal, vedl, smlouvou svou zavázal a Slovem svým káral i utěšoval, aby byla jeho lidem uprostřed hříšného lidstva.

75. Co je srdcem zjevení Staré smlouvy?

Srdcem zjevení Staré smlouvy je zaslíbení Božího království a jeho Krále, Spasitele, Immanuele, což znamená "Boha s námi".

76. Čím zaslíbení Spasitele vrcholí?

Zaslíbení Spasitele vrcholí předobrazem trpícího a slavného Božího služebníka v Izaiášovi.

77. Co je zjevení Nové smlouvy?

Zjevení Nové smlouvy je Slovo Boží, které se stalo tělem v Ježíši Kristu, v jeho životě, díle, smrti a vzkříšení, dosvědčené slovem apoštolským a tak zakládající církev Nové smlouvy.

78. Čím je zjevení v Ježíši Kristu zahaleno?

Zjevení v Ježíši Kristu je zahaleno jeho trpícím lidstvím a proto poznatelné jen víře.

79. Proč nevinný Spasitel trpěl?

Nevinný Spasitel trpěl proto, že hříšné lidstvo nesnese zjevení Boží svatosti a lásky, že hříšné srdce může být smířeno s Bohem skrze víru jen trpící láskou Boží a že cesta do Božího království vede jen skrze službu obětavého života.

80. Co bude zjevení Boží v slávě?

Zjevení Boží v slávě bude odhalení Ježíše Krista celému světu na konci dějin, plnost Božího království a nahrazení nepřímého poznání Boha ve víře patřením Bohu tváří v tvář.

81. Co je zjevení Boží v Písmu svatém?

Zjevení Boží v Písmu svatém je Slovo Boží zaznamenané lidskou řečí a takto k nám přicházející.

82. Je Slovo Boží s Písmem svatým totožné?

Slovo Boží jakožto událost dějinná není totožná s Písmem svatým jakožto písemným svědectvím.

83. V čem je Písmo svaté skutečností lidskou?

Písmo svaté je skutečností lidskou jako kniha, ve své řeči a ve svých představách o světě.

84. V čem je Písmo svaté skutečností Boží?

Písmo svaté je skutečností Boží v Božím slovu, které nám skrze ně a v něm přichází.

85. Jak poznali bibličtí svědkové Slovo Boží?

Bibličtí svědkové poznali Slovo Boží vírou a z víry je dosvědčují.

86. Je víra Písma svatého jen skutečností lidskou?

Víra Písma svatého není jen skutečností lidskou, ale i Boží.

87. Proč je víra Písma svatého skutečností lidskou i Boží?

Víra Písma svatého je skutečností lidskou i Boží proto, že je osobním úkonem lidského ducha, ale jako dílo Ducha svatého v člověku.

88. V čem je lidské svědectví Písma dílem Ducha svatého?

Lidské svědectví Písma je dílem Ducha svatého ve víře, z níž dosvědčuje Slovo Boží.

89. Co je zjevení v živém slovu církve?

Zjevení v živém slovu církve je totéž Slovo Boží, které je písemně dosvědčeno v Písmu svatém, a které je nyní z víry hlášáno a vykládáno pro život v přítomnosti.

90. Co je zvěst církve?

Zvěst církve je lidské svědectví o Slovu Božím a současně další tvar Božího slova, vyjádřeného živým slovem v myšlení a řeči přítomnosti.

91. Čeho je třeba k hlásání Slova Božího?

K hlásání Slova Božího je třeba téže víry, z níž svědčí Písmo svaté a téhož Ducha svatého, který tuto víru dává.

92. Co je hlavním prostředkem zvěsti církve?

Hlavním prostředkem zvěsti církve je kázání.

93. Čím je nutno zvěst církve doplňovat a potvrzovat?

Zvěst církve je nutno doplňovat a potvrzovat svátostmi a svědectvím života.

94. Co pomáhá kazatelské činnosti církve?

Kazatelské činnosti církve pomáhá teologie, zvláště věrouka.

95. Co je úkolem teologie a věrouky?

Úkolem teologie a věrouky je pečovat o čistotu a věrnost církve a zkoumat, zda se v ní věrně hlásá Slovo Boží.

96. Čím je nesena zvěst církve?

Zvěst církve je nesena vírou církve.

97. Kde je stručně vyjádřena víra církve?

Víra církve je stručně vyjádřena ve vyznání víry.

98. Co je vyznání víry?

Vyznání víry je odpovědný hlas církve o tom, jak porozuměla Božímu Slovu a proto pravidlo, podle něhož má být v církvi Boží slovo hlásáno a podle něhož máme věřit v živého Boha.

99. Co je zjevení v náboženské zkušenosti?

Zjevení v náboženské zkušenosti je Bůh sám, který skrze zjevení dějinné, Písmo a živé slovo církve vstoupil do osobního obecnství s námi v našich srdcích, takže již o něm máme osobní zkušenost a můžeme ho v modlitbě důvěrně oslovovati, vzývati a prositi, majíce víru.

III. O víře

100. Co je víra?

Víra je důvěra v odpuštění hříchů a naděje života věčného v poslušné oddanosti neviditelnému Bohu, Pánu celého světa i našeho života, který nás se sebou smířil, k vděčnosti si nás zavázal, k pravé lásce osvobodil, k sobě na věky připoutal a tak naše srdce i život proměnil v Ježíši Kristu ukřižovaném, vzkříšeném a oslaveném.

101. Jak se pravá víra nazývá?

Pravá víra se nazývá vírou ospravedlňující.

102. Jak se ospravedlňující víra projevuje?

Ospravedlňující víra se projevuje svobodou od hříchu, pravou láskou a jejími skutky.

103. Kde je vyjádřen obsah naší víry?

Obsah naší víry je vyjádřen ve Vyznání víry.

104. Jak zní vyznání víry?

Vyznání víry zní: Věřím v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich. Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby získal nám království Boží věčné. Věříme v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat. Věříme v život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jsme přesvědčeni o smrti zla i zlých. Věříme, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom, Ducha Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli. Tak staň se!

105. Jak zní první článek?

První článek zní: Věříme v Boha jednoho, Ducha věčného a Tvůrce všeho, Otce Ježíše Krista i Otce našeho, jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich.

106. V jakého Boha věříme?

Věříme v živého a osobního Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova, jenž mluvil skrze proroky a zjevil se v Ježíši Kristu.

107. Proč nazýváme Boha živým?

Boha nazýváme živým proto, že je Pán a Stvořitel, který si povolával proroky a apoštoly a který svobodně a svrchovaně vstupuje do života člověka, zastavuje ho na jeho dosavadní cestě a obrací jiným směrem.

108. Proč nazýváme Boha osobním?

Boha nazýváme osobním proto, že je moudrá, sebe vědomá a sebe určující svatá vůle, že slyší a vyslýchá modlitby svých dětí a že se slitovává.

109. Co vyjadřují názvy Otec, Syn a Duch?

Názvy, Otec, Syn a Duch vyjadřují trojjediný život jednoho a téhož Boha, který se zjevuje v Slovu čili Synu jako Otec a vstupuje do osobního obcenství s námi v našich srdcích jako Duch svatý.

110. Co vyznáváme slovy "Ducha věčného a Tvůrce všeho"?

Slovy "Ducha věčného a Tvůrce všeho" vyznáváme svého Pána Boha jako neviditelného Stvořitele, jenž sám jsa věčný, stvořil svět z ničeho a dále v něm tvoří.

111. Jak rozumíme starozákonnímu podání o způsobu stvoření?

Starozákonnímu podání o způsobu stvoření rozumíme jako starověkému vyjádření víry ve Stvořitele pomocí názorů a představ o světě, které věda překonala.

112. Ruší vědecké poznání světa a jeho vývoje víru ve Stvořitele světa?

Vědecké poznání světa a jeho vývoje víru ve Stvořitele světa neruší, nýbrž naopak této víře odpovídá na otázku, jak byl svět stvořen a jak v něm Bůh tvoří.

113. V jakém poměru je stvoření světa Bohem a vývoj světa?

Stvoření světa Bohem je neviditelným pozadím vývoje a vývoj světa je viditelným popředím stvoření.

114. Co vyznáváme slovy "Otce Ježíše Krista i Otce našeho"?

Slovy "Otce Ježíše Krista i Otce našeho" vyznáváme víru v Boha dokonale sjednoceného s Ježíšem Kristem, v němž i nás k sobě z milosti připoutává svazkem synovské poslušnosti, důvěry a lásky.

115. Co vyznáváme slovy "jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich"?

Slovy "jenž od věčnosti vládne královstvím duší našich" vyznáváme, že království Boží, Kristem našim duším vydobyté a vírou přijímané, je pro nás připraveno od věčnosti u Boha, který je jeho Pánem.

116. Co je království Boží čili nebeské?

Království Boží čili nebeské je Boží vláda uskutečňující se v třech stupních.

117. V čem záleží první stupeň Božího království?

První stupeň Božího království záleží v tom, že Bůh je od věčnosti Pán a od stvoření světa ovládá svou mocí vše, kromě svobody a odpovědnosti, kterou svobodně a z lásky člověku daroval.

118. V čem záleží druhý stupeň Božího království?

Druhý stupeň Božího království záleží v tom, že skrze Ježíše Krista Bůh svou láskou vládne i ve svobodné a odpovědné poslušnosti a důvěře věřících.

119. V čem záleží třetí stupeň Božího království?

Třetí stupeň Božího království záleží v plném a všem zjevném budoucím vítězství Ježíše Krista a ve věčné Boží vládě v slávě.

120. Jak zní druhý článek?

Druhý článek zní: Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel, Životem svým zlo světa i smrti přemohl, aby získal nám Království Boží věčné.

121. Co je naše víra v Ježíše Krista?

Naše víra v Ježíše Krista je poslušná důvěra v něho jako Spasitele, v němž Bůh pro nás učinil vše a je s námi k naší spáse.

122. Co znamená slovo "Kristus"?

Slovo Kristus znamená Duchem obdařeného mesiášského Krále, Spasitele, zaslíbeného skrze proroky.

123. Co je naše víra v Ježíše jako Syna Božího?

Naše víra v Ježíše jako Syna Božího je poslušná důvěra v něho jako prvorozeného bratra a Pána našeho.

124. Proč se Bůh stal naším Pánem v našem prvorozeném bratru?

Bůh se stal naším Pánem v našem prvorozeném bratru proto, aby se nám ve všem kromě hříchu přiblížil, nás se ujal, k poslušnosti důvěry beze strachu nás přivedl a svou slitovnou láskou na věky spasil.

125. V čem je Ježíš Kristus naším bratrem?

Ježíš Kristus je naším bratrem ve svém pravém a plném lidství, a proto i my můžeme býtí jeho bratřími v údělu budoucí slávy v království Božím.

126. V čem záleží Ježíšovo prvorozenství?

Ježíšovo prvorozenství záleží v tom, že Bůh je s ním od počátku dokonale sjednocen, abychom i my vírou do něho vstípení, v budoucím věku byli s Bohem z milosti dokonale sjednoceni.

127. Čím je Ježíš Kristus náš Pán?

Ježíš Kristus je náš Pán tím, že Bůh v dokonalé jednotě s ním se nám v něm zjevuje, jako Pán nás oslovuje, odpuštěním vin ze hříchu a věčné smrti vytrhuje, nám vládne a k sobě nás na věky připoutává.

128. Jsme rovni Ježíši Kristu?

Nejsme rovni Ježíši Kristu, protože v nás není dokonalé jednoty s Bohem, která byla a je v něm.

129. Kdy a jak doufáme i my dokonalé jednoty s Bohem dosáhnouti?

Dokonalé jednoty s Bohem doufáme i my z milosti dosáhnouti v království Božím v slávě skrze Ježíše Krista svého Spasitele a svrchovaného Pána.

130. Jaká hranice nás od tohoto cíle odděluje?

Od tohoto cíle nás odděluje hranice smrti, vzkříšení a konečného soudu.

131. Můžeme rozumově pochopiti a pojmově vyjádřiti jednotu Boha s Ježíšem Kristem?

Jednotu Boha s Ježíšem Kristem rozumově pochopiti a vyjádřiti nemůžeme, protože je to vzhledem k nám skutečnost budoucího věku (eschatologická), o níž nemáme zkušenosti.

132. Jak můžeme naznačovati jednotu Boha s Ježíšem Kristem?

Jednotu Boha s Ježíšem Kristem můžeme naznačovati jen obrazně.

133. Jakými obrazy naznačujeme jednotu Boha s Ježíšem Kristem v našem Vyznání víry?

V našem Vyznání víry naznačujeme jednotu Boha s Ježíšem Kristem těmito obrazy: Syn Boží, Světlo ze Světla, Život ze Života, jenž od Otce přišel.

134. Co soudíme o Ježíšově lidském původu?

O Ježíšově lidském původu soudíme, že Ježíš byl synem Josefovým a Mariiným.

135. Jakou zvěst přináší evangelní vyprávění o Kristově zrození z Panny?

Evangelní vyprávění o Kristově zrození z Panny přináší zvěst, že Bůh si Mesiáše svého království formoval od jeho vstupu do tohoto světa v dokonalé jednotě s ním.

136. Co plyne z jednoty Boha s Ježíšem od počátku jeho pozemského života?

Z jednoty Boha s Ježíšem od počátku jeho pozemského života plyne Ježíšova bezhříšnost.

137. V čem záležela Ježíšova bezhříšnost?

Ježíšova bezhříšnost záležela v tom, že Pán Ježíš, třebaž pokušení a hříchy byly i pro něho myslitelné a možný, skutečné pokušení vždy přemohl a tak svou bezhříšnost osvědčil.

138. Čím nás Ježíš Kristus spasil?

Ježíš Kristus nás spasil tím, že přemohl zlo světa a smrti.

139. Co je zlem světa?

Zlem světa je lidský hřích a vina, které oddělují lidstvo od Boha a vnášejí do světa zmatek a utrpení.

140. Jak se hřích projevuje?

Hřích se projevuje jednak v mravním zlu osobního života, jednak v sociálním zlu hříchem porušených společenských řádů a institucí.

141. Kdo je vinen a odpověden za hříšné společenské řády a instituce?

Za hříšné společenské řády a instituce jsme vinni a osobně odpovědni všichni, protože i my sami je svou hříšností udržujeme a trpíme.

142. Co je zlem smrti?

Zlem smrti je Boží odsouzení a zavržení ukončeného lidského života zatíženého hříchem a vinou.

143. Jak nás Ježíš Kristus spasil?

Ježíš Kristus nás spasil tak, že nám zjevil Otce, že celoživotní obětí dokonanou na kříži za nás a pro nás hříšně trpěl a zemřel, smazav tím skrze víru naše viny, odvrátil od nás Boží odsouzení a zavržení, zbavil naši smrt zla a hrůzy a dal nám sílu s hříchem vítězně zápasit.

144. Jak se podílíme na spáse v Ježíši Kristu?

Na spáse v Ježíši Kristu se podílíme milostí víry účinkující láskou.

145. Komu Bůh nabízí spásu v oběti Ježíše Krista?

V oběti Ježíše Krista nabízí Bůh spásu každému člověku.

146. Odkud čerpáme jistotu své spásy?

Jistotu své spásy čerpáme ze vzkříšení a oslavení Ježíše Krista, který skrze svědectví Písma svatého a v obecenství své Večeře mocí Ducha svatého osvěcuje naši mysl a k víře zapaluje naše srdce.

147. Proč apoštolové a učedníci uvěřili v Ježíšovo vzkříšení?

Apoštolové a učedníci uvěřili v Ježíšovo vzkříšení proto, že se jim Ježíš Kristus vzkříšený zjevil.

148. Je vzkříšený Ježíš Kristus podle naší víry tělo nebo Duch?

Vzkříšený Ježíš Kristus podle naší víry není tělo, nýbrž Duch.

149. Co soudíme o Ježíšově prázdném hrobu a tělesném zmrtvýchvstání?

O Ježíšově prázdném hrobu a tělesném zmrtvýchvstání soudíme, že jsou plodem pozdější víry.

150. Co podání o prázdném hrobu a tělesném zmrtvýchvstání vyjadřuje?

Podání o prázdném hrobu a tělesném zmrtvýchvstání vyjadřuje skutečnost, že Ježíš Kristus jako prvotina vzkříšených nezůstal ve smrti, ale byl vzkříšen a že Vzkříšený je totožný s Ježíšem Nazaretským.

151. Co znamená pro naši víru Kristovo oslavení?

Kristovo oslavení pro naši víru znamená, že vzkříšený Ježíš Kristus je z Boží moci Pánem a Zastáncem své církve, že je dosazen za Pána celého světa v budoucím věku a že v něm je k Bohu připoutáno a k věčné slávě předurčeno i lidství naše.

152. Je vzkříšený a oslavený Ježíš Kristus Bůh nebo člověk?

Vzkříšený a oslavený Ježíš Kristus zůstává člověkem v dokonané jednotě s Bohem, který se v něm zjevil.

153. Jaké je lidství vzkříšeného a oslaveného Ježíše Krista?

Lidství vzkříšeného a oslaveného Ježíše Krista je oslavené a duchovní.

154. Jakého názvu pro sebe jako budoucího oslaveného Pána Ježíš užíval?

Ježíš pro sebe jako budoucího oslaveného Pána užíval názvu "Syn člověka".

155. Kdo je oslavený Ježíš Kristus vzhledem k nám?

Vzhledem k nám je oslavený Ježíš Kristus náš Pán a "prvorozený mezi mnohými bratřími" (Ř 8,29), kteří ještě nejsou "přítomni v domově svého Pána" (2 K 5,6), ale které on "potáhne všechny k sobě (J 12,32)

156. Jak zní třetí článek?

Třetí článek zní: Věříme v Ducha Božího, jenž od věčnosti do věčnosti vše oživuje, v Ježíši Kristu se zjevil, skrze proroky a otce naše mluvil a v nás chce přebývat.

157. Kdo je Duch svatý čili Boží?

Duch svatý čili Boží je Bůh sám, který mluvil skrze proroky, zjevil se v Ježíši Kristu a promlouval také skrze naše otce.

158. Co je zvláštním znakem Boha jako Ducha svatého?

Zvláštním znakem Boha jako Ducha svatého je, že od věčnosti do věčnosti vše oživuje a v nás chce přebývat.

159. Co je přebývání Ducha svatého v nás?

Přebývání Ducha svatého v nás je osobní přítomnost Boha, který se zjevil a který skrze svědectví Písma i církve vstoupil s námi do obecnství v našich srdcích.

160. Co je dílem Ducha svatého v nás?

Dílem Ducha svatého v nás je, že osvědčuje naši mysl, abychom Boží zjevení chápali, otvírá naše srdce, abychom je přijali, přivlastňuje nám své dílo smíření v Ježíši Kristu, vlévá jeho lásku do našich srdcí, spojuje nás v jednotu víry a naděje, proměňuje nás pokáním a vírou v dítka Boží, obdařuje nás duchovními dary a posílá nás ke službě a svědectví ve světě.

161. Kdo jsou naši otcové, skrze něž také Duch svatý mluvil?

Naši otcové, skrze něž také Duch svatý mluvil, jsou všichni svědkové, kteří nám předali pochodeň víry a uvedli nás do evangelia, zvláště otcové české i další reformace a ti, od nichž jsme přijali dílo Československé církve.

162. Jak zní čtvrtý článek?

Čtvrtý článek zní: Věříme v Život věčný, Dobra, Pravdy a Krásy, tak jako jsme přesvědčeni o smrti zla i zlých.

163. Co rozumíme životem věčným?

Životem věčným rozumíme účast na životě Božím v Ježíši Kristu, která začíná již nyní skrze víru láskou účinkující.

164. Co je naděje věčného života?

Naděje věčného života je víra v život věčný s Kristem v budoucí slávě.

165. Jak naznačujeme obsah života věčného?

Obsah života věčného naznačujeme pojmy Dobra, Pravdy a Krásy.

166. Proč píšeme tato slova velkým začátečním písmenem?

Tato slova píšeme velkým začátečním písmenem proto, že označují hodnoty života Božího.

167. Jak naznačujeme poměr Boha a člověka ve věčné slávě?

Poměr Boha a člověka ve věčné slávě naznačujeme obrazem patření Bohu "tváří v tvář" (1 K 13,12), obrazem radostného stolování s Kristem (Lk 14, 16-24) a myšlenkou, že Bůh bude "všecko ve všech" (1 K 15, 28)

168. Co tím chceme vyjádřit?

Chápeme tím vyjádřit naději v milost dokonalé jednoty Boha se spasenými lidmi po vzkříšení a posledním soudu.

169. Znamená tato jednota proměnu lidství v božství?

Tato jednota neznamena proměnu lidství v božství, nýbrž plnou účast oslaveného lidství na životě Božím.

170. Na čem zakládáme svou naději života věčného?

Svou naději života věčného zakládáme na Ježíši Kristu, v němž se jednota Boha s lidstvím uskutečnila a v němž jsme vírou k životu věčnému spaseni.

171. Jaké přesvědčení se pojí k naší víře v život věčný?

K naší víře v život věčný se pojí přesvědčení o smrti zla i zlých.

172. Jak nastane smrt zla i zlých?

Smrt zla i zlých nastane konečným soudem a nastolením Božího království v slávě.

173. Z čeho plyne konečný Boží soud?

Konečný Boží soud plyne z Boží svátosti a z lidské odpovědnosti.

174. Proč Bůh neúčtuje s hříchem a zlem hned?

Bůh neúčtuje s hříchem a zlem hned proto, že je milostivý a lítostivý, dlouho čekající na obrácení hříšníka.

175. Co je důkazem milostivé Boží trpělivosti?

Důkazem milostivé Boží trpělivosti je trvání lidských dějin a našeho života.

176. Ví někdo, kdy nastane konec lhůty, dané nám v tomto životě?

Jen Otec nebeský ví, kdy nastane konec lhůty, dané nám v tomto životě.

177. Čím končí tato lhůta pro každého z nás?

Pro každého z nás končí tato lhůta smrtí.

178. K čemu nás nabádá naše neznalost dne ani hodiny naší smrti?

Naše neznalost dne ani hodiny naší smrti nás nabádá k tomu, abychom činili pokání a k Bohu se navrátili, dokud je čas.

179. Co je tělesná smrt?

Tělesná smrt je ukončení a uzavření časného života ke konečnému soudu.

180. Není tedy života po smrti?

Po smrti život jest, ale nezáleží v pokračování, nýbrž v duchovním obnovení, dovršení a zvěčnění života pozemského.

181. Jak se duchovní obnovení, dovršení a zvěčnění pozemského života děje?

Duchovní obnovení, dovršení a zvěčnění pozemského života se děje vzkříšením.

182. Co je tedy vzkříšení?

Vzkříšení je duchovní obnovení, dovršení a zvěčnění pozemského života ukončeného smrtí.

183. Koho se vzkříšení týká?

Vzkříšení se týká každého člověka.

184. Kdy se děje vzkříšení?

Vzkříšení se děje hned po smrti.

185. Co je údělem nekajících a zatvrzelých hříšníků po smrti?

Údělem nekajících a zatvrzelých hříšníků po smrti je zoufalství odloučenosti od Boha i od lidí.

186. Co je údělem kajících a spasených hříšníků po smrti?

Údělem kajících a spasených hříšníků po smrti je blaženost v Bohu s Kristem v obecenství spasených.

187. Jsou nám na zemi vzkříšení a úděl zesnulých viditelné a zřejmé?

Vzkříšení a úděl zesnulých nejsou nám na zemi viditelné a zřejmé.

188. Kdy budou vzkříšení a úděl zesnulých zjeveny a zpečetěny?

Vzkříšení a úděl zesnulých budou zjeveny a zpečetěny na konci věků při posledním soudu.

189. Za co budeme souzeni?

Budeme souzeni za celý svůj život.

190. Co znamená smrt zla?

Smrt zla znamená konec hříchu a všeho zla i smrti.

191. Co znamená smrt zlých?

Smrt zlých čili věčná smrt je obrazný název pro věčný úděl zatvrzelých hříšníků.

192. V čem záleží věčná smrt?

Věčná smrt záleží v odsouzení a zavržení hříšného života lidského k věčné temnotě, bolesti a zoufalství v odloučení od Boha i od obecenství spasených.

193. Kdo zachraňuje před věčnou smrtí?

Před věčnou smrtí zachraňuje Bůh v Ježíši Kristu

194. Čeho je každému k záchraně před věčnou smrtí třeba?

K záchraně před věčnou smrtí je třeba každému ospravedlňující víry láskou účinkující.

195. K čemu nás zavazuje potřeba ospravedlnění víry pro spásu?

Potřeba ospravedlňující víry pro spásu nás zavazuje k horlivému hlásání evangelia všem lidem a k následování Ježíše Krista ve skutcích obětavé služby?

196. Jakou naději máme o těch, kdo evangelium bez vlastní viny nepoznali?

O těch, kdo evangelium bez vlastní viny nepoznali, máme naději, že budou souzeni podle možností, které jim k poznání Boha byly dány.

197. Co je věčný život v slávě?

Věčný život v slávě je oslavení a povýšení lidského života ospravedlněného v Kristu k věčnému obecenství spasených s Bohem.

198. Jak nazývá Ježíš Kristus ty, jimž je zaslíbeno blaho a sláva věčného života?

Ty, jimž je zaslíbeno blaho a sláva věčného života, nazývá Ježíš Kristus blahoslavenými.

199. Týká se zaslíbení života také hmotného světa v němž žijeme?

Zaslíbení věčného života se týká také hmotného světa, v němž žijeme.

200. Co se stane v posledních dnech se světem?

V posledních dnech svět, to jest naše země a celý vesmír, ve své hmotné podobě pomine, to jest budou Duchem svatým proměněny, zduchovněny, kletby hříchu a smrti zbaveny, dovršeny a zvěčněny k věčnému životu spasených v Kristu s Otcem.

201. Co je do věčného života včetně věčné smrti člověka zahrnuto?

Do věčného života včetně věčné smrti člověka jsou zahrnuty všechny jeho vztahy k bytostem a předmětům tohoto hmotného světa.

202. Jaká naděje je v tom zvláště obsažena?

Je v tom obsažena zvláště naděje, že ve věčnosti se shledáme se všemi drahými, s nimiž jsme v tomto životě navzájem spojeni láskou v Ježíši Kristu.

203. Jak zní pátý článek?

Pátý článek zní: Věříme, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom, Duchu Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhli.

204. Co rozumíme svým stvořením?

Svým stvořením rozumíme, že svým počtím, zrozením i životem jsme (existujeme) z vůle svého Pána, na němž jsme ve všem zcela závislí a jemuž jsme odpovědni.

205. K čemu nás Bůh stvořil?

Bůh nás stvořil k tomu, abychom byli jeho obrazem.

206. Kdy jsme Božím obrazem?

Božím obrazem jsme tehdy, když žijeme v obecnství poslušné důvěry a lásky s Bohem.

207. Co je Boží obraz v nás?

Boží obraz v nás je Boží Pravda, Dobro a Krása v našem životě zrcadlená a svítící, žijeme-li v obecnství s Bohem v Ježíši Kristu.

208. Proč člověk obraz Boží v sobě ztratil?

Člověk obraz Boží v sobě ztratil proto, že hříchem zrušil obecnství se svým Stvořitelem.

209. Co zbývá hříšníkovi z Božího obrazu?

Hříšníkovi z Božího obrazu zbývá pouhý obrys, jímž je rozumná a odpovědná lidská přirozenost, svědčící o tom, že člověk je dílem Stvořitele a jemu patří.

210. Jak se hříšníkovi znovu dostává Božího obrazu?

Hříšníkovi se dostává Božího obrazu z milosti v Ježíši Kristu, jenž je Boží obraz dokonalý.

211. Které jsou podmínky obnovení Božího obrazu v hříšnosti?

Podmínky obnovení Božího obrazu v hříšnosti jsou: pokání, uvěření v Ježíše Krista, křest a obecnství s Kristem v církvi.

212. Čím se projevuje Boží obraz, k němuž jsme obnovováni v Ježíši Kristu?

Boží obraz, k němuž jsme obnovováni v Ježíši Kristu, se projevuje láska.

213. Co v našem životě může a má být zvláště Božím obrazem?

Božím obrazem v našem životě může a má být zvláště manželství.

214. Proč může a má být v našem životě Božím obrazem zvláště manželství?

Božím obrazem v našem životě může a má být zvláště manželství proto, že obětavá láska manželská je podobenství lásky Boží.

215. Jak vyjadřuje víru ve stvoření člověka Písmo svaté?

Písmo svaté vyjadřuje víru ve stvoření člověka podáním o stvoření Adama a a Evy.

216. Kdo je Adam a Eva?

Adam je každý muž a Eva je každá žena.

217. Co znamená ráj?

Ráj znamená harmonii, nevinnost a blaženost v obecnství s Bohem, pro něž jsme byli stvořeni.

218. Co je hřích Adama a Evy?

Hřích Adama a Evy je náš hřích, jímž jsme zmařili a maříme harmonii, nevinnost a blaženost obecnství s Bohem, pro něž jsme stvořeni.

219. V čem záleží hřích?

Hřích záleží v podlehnutí pokušení být sám sobě bohem, v nedůvěře vůči Bohu a v touze po naprosté nezávislosti, z nichž se rodí neláska, hříšné žádosti a skutky proti vůli Boží.

220. Co je vina?

Vina je důsledek hříchu, který uráží svatého Boha, odděluje hříšníka od Boží lásky, přivádí ho pod Boží hněv, budí jeho špatné svědomí a žene ho stále dál od Boha.

221. Může člověk sám ze sebe překonat svou vzdálenost od Boha?

Člověk sám ze sebe svou vzdálenost od Boha překonat nemůže

222. Kdo jediný může tuto vzdálenost překonati?

Tuto vzdálenost může překonati jediný Bůh sám svou láskou trpící našimi hříchy.

223. Jak trpící Boží láska překonala vzdálenost mezi námi a Bohem?

Trpící Boží láska překonala vzdálenost mezi námi a Bohem v Ježíši Kristu.

224. Co je odpuštění vin?

Odpuštění vin je Boží ujištění člověka ve víře, že jeho viny jsou v Ježíši Kristu.

225. Co zobrazuje had v ráji?

Had v ráji zobrazuje temnou moc pokušení, kterou jinak Písmo svaté nazývá satanem nebo ďáblem.

226. Co je vyhnání z ráje?

Vyhnání z ráje je hříchem způsobené odloučení od Boha a zmaření harmonie, nevinnosti a blaženosti v obecenství s Bohem, pro něž jsme byli stvořeni.

227. Kdo nás opět přivádí do obecenství s Bohem?

Do obecenství s Bohem nás opět přivádí Ježíš Kristus.

228. Zbavuje nás spása v Ježíši Kristu časných následků našich hříchů?

Spása v Ježíši Kristu nás nezbavuje časných následků našich hříchů, utrpení, škod a ostatního zla.

229. Je obecenství s Bohem v Kristu totožné s tím, které jsme ztratili?

Obecenství s Bohem v Kristu není totožné s tím, které jsme ztratili, protože se nám v něm nedostává nevinnosti, k níž jsme byli stvořeni, nýbrž spásy ze hříchu.

230. Dosahujeme v Kristu svého určení od Boha?

V Kristu dosahujeme svého určení od Boha, ale již jen jako hříšníci, kteří své původní určení zmařili.

231. Jsme tím vzhledem k původnímu určení ochuzeni?

Tím nejsme vzhledem k původnímu určení ochuzeni, nýbrž naopak obohaceni, protože teprve jako hříšníci, pro něž se Kristus obětoval, poznáváme hlubiny Boží lásky k nám.

232. Co patří k našemu určení od stvoření?

K našemu určení od stvoření patří, aby v nás přebýval Duch svatý, bychom tím byli šťastni, žili v Boží Pravdě, statečně ji hájili a života věčného tak jistě dosáhli.

IV. O Božím přikázání

233. Co rozumíme Božím přikázáním?

Božím přikázáním rozumíme zákon života daný Bohem ve smlouvě Božímu lidu.

234. Co rozumíme Boží smlouvou?

Boží smlouvou rozumíme jednak Starou smlouvu danou Bohem lidu izraelskému, jednak Novou smlouvu danou nám v Ježíši Kristu.

235. Kde jsou vyjádřena Boží přikázání Staré smlouvy?

Boží přikázání Staré smlouvy jsou vyjádřena v Desateru.

236. Je Nová smlouva v Ježíši Kristu zrušením přikázání Desatera?

Nová smlouva v Ježíši Kristu není zrušením přikázání Desatera, nýbrž jejich naplněním, to jest také vyslovením jejich posledního smyslu, i naprostého nároku na zevní a niterný život Božího lidu.

237. Jak zní Desatero ve zkrácené podobě?

Desatero ve zkrácené podobě zní takto:

- I. Já jsem Hospodin, Bůh tvůj; nebudeš mítí bohů jiných přede mnou!
- II. Neučiníš sobě žádného podobenství čehokoliv, aby ses tomu klaněl!
- III. Nevezmeš jména Hospodinova nadarmo!
- IV. Pomni, abys den odpočinku světil!
- V. Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi!
- VI. Nezabiješ!
- VII. Nesesmilníš!
- VIII. Nepokradeš!
- IX. Nepromluvíš křivě proti bližnímu svému!
- X. Nepožádáš, cokoli je bližního tvého!

238. Kde se nám plně otvírá smysl a význam Desatera?

Smysl a význam Desatera se nám plně otvírá v Ježíši Kristu.

239. Jak zní první přikázání?

První přikázání zní: Já jsem Hospodin, Bůh tvůj; nebudeš mítí Bohů jiných přede mnou!

240. Jaký je smysl prvního přikázání?

V prvním přikázání nás Pán Bůh oslovuje jako náš svatý Pán a Vysvoboditel z otroctví hříchu a ze zajetí smrti a přikazuje nám, abychom ho jako svatého ctili a poslouchali.

241. Co znamená Boží svatost?

Boží svatost znamená, že Pánu Bohu nemůže býti nikdo a nic rovno a proto jen on má býti uctíván a poslouchán jako svatý Bůh.

242. Jak zní druhé přikázání?

Druhé přikázání zní: Neučiníš sobě žádného podobenství čehokoliv, aby ses tomu klaněl!

243. Jaký je smysl druhého přikázání?

V druhém přikázání nám Pán Bůh zakazuje zhotovovati si zpodobení Boha nebo božstev a klaněti se jim, to jest přikláněti svá srdce k falešným bohům, které si hříšná touha a fantazie vytváří z bytostí a věcí tohoto světa.

244. Jak nazýváme hřích, který je v druhém přikázání zapovězen?

Hřích, který je v druhém přikázání zapovězen, nazýváme modloslužbou.

245. Co patří do modloslužby?

Do modloslužby patří služba mamonu, prokazování bohopocty obrazům, sochám a ostatkům, živlům chleba a vína při večeři Páně i knize Písma svatého.

246. Kdy se stává úcta k Písmu svatému modloslužbou?

Úcta k Písmu svatému se stává modloslužbou tehdy, když místo svatého Boha, svobodně k nám ve svědectví Písma přicházejícího, jsou považovány za božské kniha a text Písma.

247. Jak zní třetí přikázání?

Třetí přikázání zní: Nevezmeš jména Hospodinova nadarmo!

248. Jaký je smysl třetího přikázání?

V třetím přikázání nám Bůh zakazuje bráti nadarmo jeho jméno, to jest dovolávati se ho a užívati ho bez bázně, úcty a víry.

249. Co rozumí Písmo svaté Božím jménem?

Písmo svaté rozumí Božím jménem Boha samého v jeho zjevení, zvláště v Ježíši Kristu.

250. Jak zní čtvrté přikázání?

Čtvrté přikázání zní: Pomni abys den odpočinku světil!

251. Jaký je smysl čtvrtého přikázání?

Ve čtvrtém přikázání nám Pán Bůh ukládá, abychom ve všední dny pracovali, ale v den Páně a o svátcích k tomu určených abychom obnovovali své svazky s ním v obecnství církve, v něm od práce odpočinuli a tak se utvrdili ve službě jemu celým životem.

252. Zakazuje čtvrté přikázání všechnu činnost?

Čtvrté přikázání nezakazuje všechnu činnost, nýbrž jako přikázání Boha lásky předpokládá, že věřící smí o dnu odpočinku konati činy, které jsou nutné k zachování zdraví a života a jimiž je prokazováno dobro bližnímu.

253. Zrušil Pán Ježíš čtvrté přikázání?

Pán Ježíš přikázání nezrušil, nýbrž proti zákoníkům a farizeům ukázal správné jeho chování a plnění.

254. Jak zní páté přikázání?

Páté přikázání zní: Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové jejich na zemi!

255. Jaký je smysl pátého přikázání?

V pátém přikázání nám Pán Bůh poroučí ctíti rodiče, které nám dal, aby nás naučil základům evangelia, vděčnosti, odpovědnosti, úctě a lásce.

256. Co je v tomto přikázání spojováno s úctou k rodičům?

S úctou k rodičům je v tomto přikázání spojováno prodlení dnů v zemi zaslíbené, která je předobrazem Božího království, čímž je i nám naznačeno, že úcta k rodičům patří k požadavkům Božího království.

257. Jak zní šesté přikázání?

Šesté přikázání zní: Nezabiješ!

258. Jaký je smysl šestého přikázání?

V šestém přikázání si Pán Bůh vyhrazuje život každého člověka pro sebe a prohlašuje za hřích vraždu, sebevraždu a válku.

259. Jak zní sedmé přikázání?

Sedmé přikázání zní: Nesesmilníš!

260. Jaký je smysl sedmého přikázání?

V sedmém přikázání nám Pán Bůh zakazuje všelike smilstvo, to jest žádosti a skutky tělesné lásky mimo odpovědný a věrný svazek manželský, i každou nečistotu a zvrácenost.

261. Jak zní osmé přikázání?

Osmé přikázání zní: Nepokradeš!

262. Jaký je smysl osmého přikázání?

V osmém přikázání nám Pán Bůh zakazuje osvojovati si, mařiti a jakýmkoliv způsobem zcizovati životní prostředky a plody tělesné nebo duchovní práce našich bližních.

263. Týká se osmé přikázání pouze jednotlivců?

Osmé přikázání se netýká pouze jednotlivců, nýbrž také nespravedlivých společenských řádů, které umožňují vykořisťování člověka člověkem.

264. Jak zní deváté přikázání?

Deváté přikázání zní: Nepromluvíš křivě proti bližnímu svému.

265. Jaký je smysl devátého přikázání?

V devátém přikázání nám Pán Bůh zakazuje křivě mluvit proti bližnímu, to jest pomlouvati ho, osočovati a lživě proti němu svědčiti.

266. Jak zní desáté přikázání?

Desáté přikázání zní: Nepožádáš, cožkoli jest bližního tvého!

267. Jaký je smysl desátého přikázání?

V desátém přikázání nám Pán Bůh zakazuje závist nebo hříšnou žádostivost, v nichž si toužíme jakýmkoliv způsobem přivlastniti manželku nebo jiné osoby, hmotné nebo duchovní dary, které z Boží milosti a podle spravedlnosti patří našemu bližnímu.

268. Jaký je smysl celého Desatera?

Smysl celého Desatera je křesťanská láska k Bohu a k bližnímu.

269. Jak se projevuje křesťanská láska?

Křesťanská láska se projevuje odpovědnou účastí v zápase proti všemu zlu a skutky milosrdenství vůči trpícímu bližnímu, které Ježíš Kristus označil za důkaz lásky vůči Spasiteli a za rozhodující při konečném soudu.

270. Jak naplňuje Ježíš Kristus Desatero?

Ježíš Kristus naplňuje Desatero tak, že hříšníkům, kteří jsou vírou v něho spaseni, dává pravou lásku a uschopňuje je plniti Boží přikázání jakožto požadavek lásky.

271. Činí láska Desatera zbytečným?

Láska nečiní Desatero zbytečným, nýbrž nutným, protože ji můžeme uskutečňovat jen plněním Božích přikázání.

272. Jak jsou možné skutky pravé lásky?

Skutky pravé lásky jsou možné z ospravedlňující víry.

273. Jaké skutky rozhodnou při konečném soudu?

Při konečném soudu rozhodnou skutky lásky z ospravedlňující víry.

V. O modlitbě

274. Co je modlitba?

Modlitba je otevřené srdce Bohu myšlenkou a slovem díky, oslavy a prosby.

275. Odkud čerpáme důvěru ve vyslyšení?

Důvěru ve vyslyšení čerpáme ze své důvěry v Boha i z výslovných ujištění svého Spasitele.

276. Jaký význam má modlitba nevyslyšená?

Nevyslyšená modlitba je znamením naší hříšnosti, zkouškou naší víry a školou lepšího poznávání Boží vůle.

277. Jak se máme modlit?

Máme se modlit vytrvale, trpělivě, pokorně a odevzdaně do vůle Boží.

278. Co je vzorem našich modliteb?

Vzorem našich modliteb je Otčenáš, protože je to modlitba, které nás naučil náš Spasitel.

279. Jak zní modlitba Páně?

Modlitba Páně zní: Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům svým. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království, i moc, i sláva na věky. Amen.

280. Jak oslovujeme v Otčenáši Pána Boha?

V Otčenáš oslovujeme Pána Boha slovy: Otče náš, kterýž jsi v nebesích

281. Co toto oslovení vyjadřuje?

Toto oslovení vyjadřuje naši důvěru k Bohu Otci, který je v nebesích, a vyznává, že nikdo jiný a nic jiného není pravým Bohem, protože není Otec a protože není v nebesích.

282. Co jsou nebesa?

Nebesa jsou skrytá Boží všudypřítomnost, člověku z jeho vlastní moci nepřístupná, plná Božího světla a slávy.

283. Jak zní první prosba?

První prosba zní: Posvěť se jméno tvé. (Srovnej s ot. a odp. 249) **284. Kdy se děje posvěcení Božího jména?**

Posvěcení Božího jména se děje, když Boha uznáváme jako svatého a vyznáváme mu čest, která mu náleží.

285. Kdy se dokonává posvěcení Božího jména?

Posvěcení Božího jména se dokonává, když Boha dobrovolně posloucháme a milujeme.

286. Jak zní druhá prosba?

Druhá prosba zní: Přijď království Tvé.

287. Jaký je smysl druhé prosby?

Druhou prosbou prosíme o příchod Božího království v plnosti a tak vyznáváme, že ono není dílem naší zásluhy, nýbrž svobodnou milostí Boží.

288. Jak zní třetí prosba?

Třetí prosba zní: Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

289. Jaký je smysl třetí prosby?

Třetí prosba je doplněním prosby druhé i výrazem naší odevzdanosti do Boží vůle již nyní a ochoty Boha poslouchat.

290. Jak zní čtvrtá prosba?

Čtvrtá prosba zní: Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

291. Jaký je smysl čtvrté prosby?

Čtvrtou prosbou prosíme o dostatek pokrmu, v jehož každodenním přijímání chce být s námi přítomen náš ukřižovaný, vzkříšený a oslavený Pán, aby nás slovem Písma svatého vedl, Duchem svatým posvěcoval, láskou svou sjednocoval a tak k sobě připoutával k věčnému obcenství v království Božím.

292. Jak máme přijímati svůj vezdejší chléb?

Svůj vezdejší chléb máme přijímati s díkůčiněním a modlitbou ve víře v přítomnost Pána jako chleba života u našeho stolu.

293. K čemu nás zavazuje křesťanský poměr k vezdejšímu chlebu?

Křesťanský poměr k vezdejšímu chlebu nás zavazuje k ochotě ke společenství hmotných darů i k pilné a poctivé práci, bez níž bychom Boží dar přijímali nevděčně.

294. Jak zní pátá prosba?

Pátá prosba zní: Odpusť nám naše viny.

295. Jaký je smysl páté prosby?

Pátou prosbou vyznáváme Bohu své hříchy a prosíme ho o odpuštění našich vin.

296. Čím je pátá prosba doplněna?

Pátá prosba je doplněna ujištěním: Jakož i my odpouštíme viníkům svým

297. Co vyjadřujeme doplňkem páté prosby?

Doplňkem páté prosby vyjadřujeme svůj závazek Bohu za jeho odpuštění.

298. Jak zní šestá prosba?

Šestá prosba zní: Neuvod' nás v pokušení.

299. Jaký je smysl šesté prosby?

Šestou prosbou prosíme, aby nás Pán Bůh ušetřil příležitostí, které lákají ke hříchu, zejména těžkých protivenství, která svádějí k odpadu od něho.

300. Jakou víru vyslovujeme šestou prosbou?

Šestou prosbou vyslovujeme víru, že náš Otec vládne i nad všelikým pokušením.

301. Jak zní sedmá prosba?

Sedmá prosba zní: Ale zbav nás od zlého.

302. Jaký je smysl sedmé prosby?

Sedmou prosbou doplňujeme prosbu předešlou, prosíme, aby nás Pán Bůh vysvobodil z moci zla, která po nás sahá pokušením a zmocňuje se nás hříchem.

303. Jakou víru vyslovujeme sedmou prosbou?

Sedmou prosbou vyslovujeme víru, že v Ježíši Kristu poražená, ale stále ještě se zvedající moc zla je pod vládou Otce, který ji nakonec zničí a tak nás plně vykoupí.

304. Jak zní závěr Otčenáše?

Závěr Otčenáše zní: Neboť Tvé jest království, i moc i sláva na věky. Amen.

305. Co vyjadřuje závěr Otčenáše?

Závěr Otčenáše vyjadřuje pokoru, poddanost a podřízenost Bohu jako jedinému Pánu a Původci svého království, jemuž náleží veškerá moc a sláva na věky.

306. Co vyjadřuje slovo "amen"?

Slovo "amen" vyjadřuje naši důvěru v Boha, odevzdanost do jeho vůle i touhu po splnění našich prosb.

VI. O svátostech

307. Co je svátost?

Svátost je jednání, jímž se obecnství věřících v Duchu svatém činně podílí na milosti Božího Slova přítomného skrze slyšené svědectví Písma svatého a svátostné úkony.

308. Čím se liší svátost od kázání?

Svátost od kázání se liší tím, že je obecnstvím, že se děje v činné účasti věřících a že se na ní podílíme více smysly.

309. Čím se svátost od kázání neliší?

Svátost se od kázání neliší svým obsahem, jímž je Slovo Boží.

310. V čem je význam svátosti vedle kázání?

Význam svátosti vedle kázání je v tom, že totéž Boží Slovo, které je v kázání hlášáno a vykládáno, je teprve ve svátosti činně, viditelně a veřejně údy církve přijímáno, spojujíc je v uvědomělé obecnství v Kristu.

311. Co je společným účelem kázání i svátosti?

Společným účelem kázání i svátosti jest, aby Slovo Boží v nich k nám přicházející vstoupilo do našich srdcí a mocí Ducha svatého probudilo, oživilo a upevnilo naši víru, dalo nám jistotu spásy a proměnilo náš život k pravé poslušnosti a lásce.

312. Co je křest?

Křest je svátost první duchovní obrody, v níž Duch svatý přivtěluje křtěnce jednou pro vždy k Boží církvi a osvojuje mu milost Kristova křtu, kříže a vzkříšení.

313. V čem záleží zevní úkon křtu?

Zevní úkon křtu záleží v lití vody na temeno hlavy a ve výroku: "Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého."

314. Čeho je třeba k prožití křestní obrody?

K prožití křestní obrody je třeba víry.

315. Má smysl křest nemluvňat, která víry nejsou schopna?

Křest nemluvňat, která víry nejsou schopna, má smysl, protože Duch svatý v církvi nepůsobí jen ve vědomí, ale i v podvědomí a nevědomí lidí a zasahuje až do jejich života tělesného.

316. Kdy prožívá křtěnec obrodu vírou?

Je-li křtěnec dospělý, prožívá křestní obrodu vírou při křtu, je-li nedospělý, prožívá křestní obrodu vírou až ve svátosti biřmování.

317. Není křest nemluvnat, která nemohou rozhodovat, proti Boží vůli?

Křest nemluvnat, která se nemohou rozhodovat, není proti Boží vůli, neboť Bůh, který je stvořil, chce je také spasiti v Ježíši Kristu.

318. Proč jsou při křtu přítomni rodiče?

Rodiče jsou při křtu přítomni proto, aby Bohu za dítě děkovali do jeho ochrany je odevzdali a slíbili, že budou pečovat o jeho život v Kristu.

319. K čemu zavazuje křest?

Křest zavazuje církev, rodiče a kmotry k svědomité křesťanské péči o víru a život pokřtěného, křtěnce samého pak zavazuje k věrnosti Kristu a k životu víry s církví.

320. Co je biřmování?

Biřmování je svátost, v níž Duch svatý oživuje a upevňuje víru pokřtěného, který byl řádně vzdělán v evangeliu, činí z něho uvědomělého úda Boží církve skrze vyznání víry a slib věrnosti evangeliu a obdařuje ho radostí a nadšením Kristova vyznavače.

321. V čem záleží úkon biřmování?

Zevní úkon biřmování záleží v tom, že duchovní, který svátost vysluhuje, klade biřmovanci na hlavu ruce a žehnaje mu křížem na čele, praví: "Přijmi dary Ducha svatého. Amen."

322. Co je večeře Páně?

Večeře Páně je svátostný hod lásky, v němž je se svou obcí neviditelně přítomen její ukřižovaný, vzkříšený a oslavený Pán, aby ji slovem Písma svatého spravoval, Duchem svým posvěcoval a láskou sjednocoval a tak k sobě připoutával k věčnému obecenství v království Božím.

323. V čem záleží zevní úkon večeře Páně?

Zevní úkon večeře Páně záleží v obětování, v zpřítomnění, v lámání chleba a v přijímání chleba s vínem.

324. Co je úkon obětování?

Úkon obětování je pozvedání chleba a kalicha s vínem jakožto znamení Ježíšova těla a krve a díkůvzdáním za Ježíše Krista a jeho obět.

325. Co je úkon zpřítomnění?

Úkon zpřítomnění je liturgické znázornění poslední večeře Páně s použitím chleba a kalicha.

326. Co je úkon lámání chleba?

Úkon lámání chleba je liturgické znázornění a zpřítomnění Ježíšovy oběti za nás a pro nás.

327. Co je přijímání chleba s vínem?

Přijímání chleba s vínem je svátostné znamení, pod nímž shromážděná obec z milosti Ducha svatého vírou přijímá neviditelně přítomného Krista a jeho oběť za nás a pro nás.

328. Které jsou formy večeře Páně?

Večeře Páně je středem pravidelných bohoslužeb podle liturgie, ale může být konána i mimo ně.

329. Které jsou formy zevního přijímání?

Při pravidelných bohoslužbách přijímá za shromážděnou obec kněz, kdežto přijímání celou obcí je obvykle vázáno na svátost pokání se zpovědí.

330. Je Ježíš Kristus přítomen věřícím jen při společné večeři Páně?

Ježíš Kristus je při společné večeři Páně přítomen obci jako hlava svého těla zvláště významným způsobem, ale chce být věřícím přítomen při každém shromáždění a společném jídle, je-li to obecnství v jeho jménu.

331. Jak je Ježíš Kristus při večeři Páně přítomen?

Ježíš Kristus je při večeři Páně přítomen v moci Ducha svatého těm, kdo v něho věří a vírou jej přijímají v jednotě srdcí s ním.

332. Je Ježíš Kristus přítomen v chlebě a víně?

Ježíš Kristus není přítomen v chlebě a víně, ale přichází do našich srdcí skrze svátostnou zvěst, již chléb a víno slouží.

333. Co je svátost pokání?

Svátost pokání je jednání, kterým se věřící obec pod mocí Slova Božího připravuje ke svátosti večeře Páně soukromým zpytováním svědomí, lítostí nad hříchy, smířením s Bohem i s bližními, předsevzetím nového života v Kristu a společnou zpovědí.

334. V čem záleží zevní úkon pokání?

Zevní úkon pokání záleží v tom, že duchovní klade otázky, na něž obec odpovídá priznáním hříchů, vyznáním lítosti a slibem nápravy a modlí se s duchovním za odpuštění.

335. Je možná a nutná soukromá zpověď?

Soukromá zpověď je možná jako součást a doplnění svátosti pokání a v některých případech je nutná.

336. Čím je duchovní po zpovědi vázán?

Duchovní je po zpovědi vázán zpovědním tajemstvím.

337. Co je manželství?

Manželství je svátost, v níž se muž a žena v lásce navždy spojují a jsou Duchem svatým posvěceni, aby byli Božím obrazem v Kristu, nástrojem Stvořitele ke vzniku nových lidských bytostí a základem rodiny podle Boží vůle.

338. V čem záleží zevní úkon svátosti manželství?

Zevní úkon svátosti manželství záleží v tom, že manželé uprostřed věřící obce si před Bohem slibují manželskou lásku, věrnost a oddanost a pijí společně z kalicha na znamení slibu obětavé lásky.

339. Co je útěcha nemocných?

Útěcha nemocných je svátost, v níž těžce nemocný je Duchem svatým posilován skrze Slovo Boží a modlitbu a potěšován ve víře v život věčný v Ježíši Kristu.

340. V čem záleží zevní úkon útěchy nemocných?

Zevní úkon útěchy nemocných záleží v čtení Písma svatého, v modlitbách přítomných a v znamení nemocného křížem.

341. Které svátosti se připojují k útěše nemocných?

K útěše nemocných se připojují svátost pokání a svátost večeře Páně.

342. Co je svěcení kněžstva?

Svěcení kněžstva je svátost, v níž Boží církev na modlitbách přenáší služby svého kněžství na osoby způsobilé a osvědčené, a v níž Duch svatý přistupuje ke svěcenci, aby dokonil jeho vnitřní povolání ke kněžskému poslání.

343. V čem záleží zevní úkon svěcení kněžstva?

Zevní úkon svěcení kněžstva záleží v tom, že zástupci církve vzkládají na svěcence ruku, říkajíce: "Osvěcuj a posiluj tě Bůh Duchem svým svatým, amen".

344. V čem záleží kněžství Boží církve?

Kněžství Boží církve záleží v milosti vyvolení k obětnímu obecenství v jediné pravé oběti Ježíše Krista a tak i k účasti věčného života v Ježíši Kristu vzkříšeném a oslaveném i v poslání zvěstovati spásu všem lidem.

345. Co znamená přenesení služeb kněžství na svěcence?

Přenesení služeb kněžství na svěcence znamená pověření k všestranné péči o obětní obecnství obce zvláště konáním bohoslužeb, hlásáním Slova Božího, vysluhováním svátostí a pastýřskou službou.

346. Pomíjí přenesením služeb na svěcence kněžství Boží církve?

Přenesením služeb na svěcence kněžství Boží církve nepomíjí, nýbrž je zajišťováno péčí vysvěcených kněží o ně.

347. Co je podmínkou vnitřního povolání a posvěcení kněze? Podmínkou vnitřního povolání a posvěcení kněze je jeho osobní modlitební a myšlenkový zápas o ně nad Písmem svatým i neustálé vnitřní rozněcování milosti, která mu byla dána vzkládáním rukou.

348. Má církev vedle svátostí i jiné obřady?

Vedle svátostí má církev i obřady mimosvátostné (např. pohřeb), které jsou zvláště vhodnou příležitostí k hlásání Božího Slova.